

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

לפני כבוד השופט ערן טאوسیג

המבקש: טל קונסטנטין לדרמן
ע"י ב"כ עוה"ד נדב אפלבוים וחנא עודה

נגד

המשיבה: עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד עופר שובל ומאור רייך

פסק דין

מונחת לפניי בקשתו של עו"ד טל קונסטנטין לדרמן (להלן: "המבקש") להסתלק מבקשה לאישור תובענה ייצוגית שהגיש כנגד חברת עיין טק – מדיקל לייזר בע"מ (להלן: "המשיבה"), וזאת בהתאם להוראות סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2016 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") ותקנה 11 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 (להלן: "תקנות תובענות ייצוגיות").

רקע עובדתי רלוונטי בקצירת האומר

1. ביום 22.12.2024 הגיש המבקש תובענה וכן בקשה לאשר אותה כתובענה ייצוגית (להלן: "בקשת האישור"). ביום 1.4.2025 הוגשה תשובת המשיבה לבקשת האישור וביום 28.4.2025 הגיש המבקש את תשובתו לתשובת המשיבה.

עיקר טענות הצדדים

2. המבקש טען בבקשת האישור כי המשיבה שולחת הודעות פרסומיות תוך הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת"). לדבריו, הוא קיבל מהמשיבה ביום 21.1.2020 מסרון פרסומי, הגם שכאשר התייצב במרפאת המשיבה ביום 3.12.2015 לשם בדיקת התאמה לניתוח הסרת משקפיים בלייזר, הוא סימן בטפסים שמילא כי הוא אינו מסכים לקבלת דברי פרסומת מהמשיבה.

3. לאחר שהמבקש קיבל את המסרון פרסומי האמור, הוא פנה למשיבה וביקש את הסרתו וכן את מחיקת פרטיו ממאגריה, אך לדבריו לא קיבל כל מענה. לפיכך, הגיש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

- המבקש תביעה במסלול של דיון מהיר, ולאחר שהמשיבה לא התייצבה לדיון ניתן פסק דין לטובתו.
4. ביום 21.12.2021 שלחה המשיבה מסרון נוסף לטלפון הנייד של המבקש. לדבריו, לא צוין במסרון כי מדובר בפרסומת ואף לא שמו ומענו של המפרסם. המבקש שלח מסרון "הסר".
5. ביום 31.7.2024 וביום 7.8.2024 המשיבה שגרה למבקש דברי פרסומת נוספים, הפעם באמצעות יישומון ווטסאפ. ביום 19.8.2024 שלח באיכות המבקש פנייה מוקדמת למשיבה. לא נשלח מענה בכתב, ונטען כי בשיחה עם נציג המשיבה לא התקבלה תשובה עניינית. המבקש טען בבקשת האישור, כי יש במקרים שתוארו לעיל כדי ללמד על הפרות שיטתיות של סעיף 30א לחוק התקשורת.
6. המבקש הגדיר את הקבוצה בבקשת האישור באופן הבא: "כל אדם אשר קיבל הודעה ששוגרה על ידי המשיבה בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982 ("החוק") ו/או תוך רשלנות ו/או תוך פגיעה בפרטיות, וזאת בתקופה שקדמה להגשת התובענה נושא בקשה זו ובמהלך ניהולה, וספג עקב כך נזק".
7. בתשובתה לבקשת האישור ביקשה המשיבה לדחות את טענות המבקש. לדבריה, הוצגו 4 הודעות בלבד בתקופה של 9 שנים ולא הוצג ולו מקרה אחד נוסף של לקוח אחר מלבד המבקש. עוד נטען כי אין כנגד המשיבה תביעות תלויות ועומדות בטענה להפרת חוק התקשורת, ולא ניתן לדעת כיום, בשל חלוף השנים מאז, מדוע החברה המשיבה לא התייצבה לדיון בהליך שהגיש נגדה בזמנו המבקש. המשיבה הוסיפה וטענה כי מדובר באירוע נקודתי שלא ניתן לבסס עליו תובענה ייצוגית, כאשר בשל טעות קיבל המבקש הודעות מהמשיבה.
8. עוד טענה המשיבה, כי בכל הודעה שהיא שולחת יש אפשרות פשוטה וקלה להסרה, כי המבקש נמנע מלסמן "הסר" בהודעות הווטסאפ שנשלחו אליו, וכי הוראות חוק התקשורת אינן חלות על ההודעות שנשלחו אליו, משום שהן הודעות אינפורמטיביות ונשלחות למי שהתעניין בעבר בשירות.
9. לדברי המשיבה אין צורך לכלול את המילה "פרסומת", כי מדובר בהודעת SMS – "מסר קצר" לגביה יש לציין רק את שם המפרסם ואת דרכי יצירת התקשורת עמו לצורך מתן הודעת סירוב. נטען כי דינה של הודעת ווטסאפ כדיון הודעת SMS.
10. בדיון המקדמי שהתקיים ביום 25.5.2025 (להלן: "הדיון") נעשה ניסיון לגבש הבנות, ניסיון שלא עלה יפה, והתיק נקבע לשמיעת העדים בבקשת האישור ביום 15.9.2025.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

דיון זה נדחה בהסכמת הצדדים ליום 27.10.2025, בשל שירות מילואים אליו נקרא באיכוך המבקש.

11. ביני לביני הגיש המבקש בקשה למתן צו לגילוי מסמכים ומענה על שאלון, וכן בקשה לזימון עד. בקשות המבקש נדחו בהחלטתי מיום 20.8.2025 (להלן: "ההחלטה"), בעיקר משום שסברתי כי הוא לא הניח תשתית ראייתית מספקת בדבר קיומה של קבוצה לגביה התובענה מעוררת שאלות משותפות מהותיות של עובדה או משפט, ולא עמד בנטל המוטל עליו בהתאם לתקנה 4(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות. עוד נקבע כי המבקש יישא בהוצאות המשיבה בגין שתי הבקשות בסך של 4,000 ₪.

בקשת ההסתלקות המוסכמת

12. ביום 5.10.2025 הוגשה בקשה מוסכמת לאישור הסתלקות של המבקש מבקשת האישור (להלן: "בקשת ההסתלקות"). במסגרת הבקשה ביקש המבקש להורות על מחיקת בקשת האישור וכן להורות על דחיית תביעתו האישית נגד המשיבה.

13. במסגרת בקשת ההסתלקות הוסכם, לצורך "הסדרה עתידית", כי המשיבה תשגר הודעת טקסט אחת, באמצעות SMS או הודעת ווטסאפ, לרשימת הנמענים שבקבוצה התפוצה שלה להודעות שיווקיות בנוסח הבא:

"מסרת לנו את פרטיך בעבר, בין היתר לצורך משלוח מידע. נשמח לשלוח לך מידע ועדכונים פרסומיים. במידה ואינך מעוניין, אנא לחץ הקישור: להסרה: לינק".

[להלן: "ההודעה"]

14. המשיבה התחייבה כי לאחר משלוח ההודעה היא תוודא כי כל נמען שביקש להסיר עצמון מרשימת התפוצה, לא ייכלל עוד ברשימת התפוצה ולא יקבל הודעות שיווקיות. נטען כי ההודעה תישלח הגם שהמשיבה בטוחה כי רשימת התפוצה כוללת רק את מי שנתן את הסכמתו לקבלת הודעות, אך לצרכי פשרה בלבד ועלימנת לחסוך בעלויות ניהול התיק היא מסכימה לפעול כאמור.

עוד התחייבה המשיבה שלא לשלוח דברי פרסומת נוספים בטרם תשלח ההודעה בנוסחה האמור, אך הובהר כי היא אינה מתחייבת לשלוח את ההודעה לכל רשימת הנמענים בבת אחת או במועד אחד. אציין, כי בהתאם להחלטתי מיום 18.10.2025, הודיעו הצדדים כי המשיבה תשלם את שליחת ההודעה תוך 30 יום מיום מתן פסק הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

15. הצדדים הביאו את המלצתם לעניין פסיקת גמול ושכר טרחה. הוסכם כי המשיבה תשלם לבא"כוח המבקש שכר טרחה בסך של 6,800 ₪ בצירוף מע"מ, כנגד חשבונית מס כדין. בנוסף, הוסכם כי המשיבה תשלם למבקש גמול בסך של 1,700 ₪ ותשיב לו את הוצאותיו בסך של 8,099 ₪ בגין תשלום חלקה הראשון של האגרה, הוצאות המשפט ששילם למשיבה בהתאם להחלטה קודמת בסך 4,000 ₪ וכן הוצאות נוספות (מוניות, שליחויות וכו') שהוצגו לבא"כוח המשיבה.

16. בית המשפט התבקש לפטור את הצדדים מתשלום חלקה השני של האגרה, וזאת בטענה כי הצדדים פעלו בצורה עניינית והביאו לסיום ההליך באופן יעיל ובלא צורך בהשקעת משאבים שיפוטיים נוספים, וכאשר סכום האגרה הינו בסכום נכבד המהווה שיעור ניכר מסך הסכומים המשולמים במסגרת הסדר כולו.

הצדדים הפנו לפסיקה רלוונטית וטענו כי בחלק מן המקרים ניתן פטור מחלקה השני של האגרה אף לאחר שהתקיימה ישיבת קדם משפט.

17. המבקש ובא"כוחו הצהירו כי לא קיבלו כל תשלום ו/או טובת הנאה, להוציא הסכומים שייפסקו על ידי בית המשפט, וכי לא יגישו בעצמם או באמצעות מי מטעמם תביעה או בקשה לאישור תובענה ייצוגית כנגד המשיבה, הקשורה לאיזו מהעילות שהועלו על ידי המבקש בבקשת האישור שבכותרת.

18. הצדדים טענו כי אין מקום להורות על פרסום מודעה לשם איתור מבקש חלופי או בא"כוח חלופי, לאור ההסדר המוצע בבקשת ההסתלקות.

19. בהחלטה שניתנה ביום 6.10.2025 נתבקשו הצדדים להבהיר האם הגיעו להסכמות בדבר הגורם שישלם את חלקה השני של האגרה, ככל שהבקשה לפטור תידחה. ביום 9.10.2025 הוגשה הודעה מטעם הצדדים, לפיה כל צד סבור כי על משנהו לשאת בתשלום האגרה, אך מכל מקום הוסכם להותיר את ההכרעה בסוגיה זו לשיקול דעתו של בית המשפט.

דיון והכרעה

20. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות שהגישו הצדדים, כמו גם בבקשת ההסתלקות עצמה, מצאתי לנכון לקבל את בקשת ההסתלקות, להורות על מחיקת בקשת האישור ועל דחיית תביעתו האישית של המבקש כנגד המשיבה.

התשתית הנורמטיבית – בקשת ההסתלקות מתוגמלת

21. בסעיף 16(א) לחוק תובענות ייצוגיות קבע המחוקק תנאים לאישור ההסתלקות מתובענה ייצוגית או מבקשה לאישורה, כהאי לישנא:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

"מבקש, תובע מייצג או בא כוח מייצג, לא יסתלק מבקשה לאישור או מתובענה ייצוגית, אלא באישור בית המשפט, וכן לא יקבל, במישרין או בעקיפין, טובת הנאה מהנתבע או מאדם אחר בקשר להסתלקותו כאמור, אלא באישור בית המשפט; בהחלטתו אם לאשר טובת הנאה כאמור, ישקול בית המשפט את אלה:

(1) אם הבקשה לאישור ההסתלקות הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – האם התובענה הראתה עילת תביעה לכאורה;

(2) התועלת שהביאה הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה."

22. ס"ק 1 וס"ק 2 הוספו לחוק במסגרת חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 10), התשע"ו-2016, במטרה למנוע תופעות של תביעות סרק מתוגמלות, דהיינו תביעות סרק שאין בהן ממש, אשר הנתבעת מעדיפה לסלקן תמורת תשלום שכר טרחה וגמול לתובע בהיקפים נמוכים יחסית, חלף ניהול ההליך לגופו. גם בספרות המשפטית הובעה הדעה כי אין מקום לפסוק גמול למבקש להסתלק מבקשה לאישור תובענה ייצוגית או שכר טרחה לבא-כוחו, כשמדובר בהליך שסיכוייו קלושים (ראו למשל: אלון קלמנט "פשרה והסתלקות בתובענה ייצוגית" משפטים מא 5, 87-89 (תשע"א)).

23. ההלכה המנחה לעניין זה נקבעה ב-ע"א 8114/14 מרקיט מוצרי ייעול בע"מ ואח' נ' סונול ישראל בע"מ ואח' (פורסם במאגרים, 5.8.2018) (להלן: "עניין מרקיטי"), שם דן בית המשפט העליון בהרחבה בסוגייה של בקשות הסתלקות מתוגמלות. בית המשפט התייחס לסכנות הגלומות בבקשות אלה, בחן את הסדרי ההסתלקות בראי החקיקה והפסיקה וקבע קווים מנחים לדיון בבקשת הסתלקות מתוגמלת. כבי' השופטת ע' ברון סיכמה את הדברים בקובעה בין היתר כך:

"...שומה על בית המשפט הדן בבקשה לאישור הסתלקות מתוגמלת לעשות שימוש זהיר בכלי של פסיקת גמול ושכר טרחה; תוך מודעות לסכנות הגלומות בהסדרים מסוג זה לקבוצה, לציבור ולמוסד התובענה הייצוגית; ובמטרה מצד אחד לקדם הגשת תובענות ייצוגיות ראויות, ומצד שני למנוע הליכי סרק [...] ואולם לא מדובר באריתמטיקה ואין "נוסחאות בית ספר" לעניין זה. בסופו של יום ההכרעה בנדון מסורה לערכאה הדיונית בהתאם לשיקול דעתה בנסיבות המקרה הקונקרטי...". [פס' 31 לפסק הדין].

24. כבי' השופט נ' סולברג קבע באותו עניין כי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות מציין שני שיקולים שעל-פיהם יכריע בית המשפט אם לאשר קבלת טובת הנאה בקשר לבקשת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

- הסתלקות: האחד, קיומה של עילת תביעה לכאורה; השני, תועלת לחברי הקבוצה. שני השיקולים הללו יפים לא רק לצורך החלטת בית המשפט בגדרי סעיף 16 לחוק אם לאשר הסתלקות אלא גם לגבי החלטת בית המשפט להורות על תשלום גמול לתובע המייצג וקביעת שכר טרחה לבא"כוח המייצג (ראו בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות).
25. בנוגע לשיעור הגמול ושכר הטרחה נקבע בעניין מרקיט כי יש לשקול את השיקולים שנמנו בסעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות, אולם בראשם את השיקולים שנזכרו בסעיף 16(א) לחוק.
26. במקרה שלפניי בקשת ההסתלקות מוגשת בשלב מוקדם יחסית של ההליך, לאחר שהוגשו כתבי הטענות והתקיים דיון קדם משפט אחד. המבקש הצביע על עילת תביעה לכאורה, אולם, כפי שהבהרתי בהחלטתי הנ"ל, נראה כי למצער נכון לעת הזאת לא עלה בידו להניח תשתית ראייתית מספקת לגבי הטענה לקיומה של קבוצה.
27. על פי בקשת ההסתלקות, המשיבה התחייבה לשלוח פנייה למנויים על רשימת התפוצה שלה, על-מנת לאפשר להם לצאת ממנה, הגם שהיא סבורה כי כל המנויים על הרשימה הסכימו לקבלת הודעות שיווקיות. בהסכמה זו יש כדי למנוע משלוח דברי פרסומת למי שלא הסכים לקבלם.
28. יישום העקרונות הנזכרים במקרה שלפניי, מלמד לטעמי כי יש להיעתר לבקשת ההסתלקות ולאשר פסיקת גמול למבקש ושכר טרחה לבא"כוחו בסכומים המצוינים בבקשת ההסתלקות. אמנם סברתי כי הסכומים המבוקשים הם על הצד הגבוה יחסית לתועלת שהפיקה הקבוצה מבקשת ההסתלקות, אך לא מצאתי להורות על הפחתתם, וזאת בין היתר נוכח העובדה שהמבקש שלח פנייה מוקדמת למשיבה, שלא נענתה (השוו: ת"צ (מחוזי ת"א) 52621-07-23 ראם בן אור נ' אביב בית השקעות בע"מ (פורסם במאגרים, 22.1.2024)). עם זאת, הסכומים שאושרו יילקחו בחשבון בכל הנוגע לבקשת הצדדים לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

אין מקום להורות על איתור מבקש ובא"כוח חלופיים

29. בנוגע לשאלה האם יש לאשר הסתלקות שתביא לסיום ההליך, כעתירת הצדדים כאן, או להורות על החלפת מייצגים בהתאם להוראות סעיף 16(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, נקבע כי החלפה כאמור יש לערוך ב"אותם מקרים שבהם נראה כי יש טעם ותועלת מבחינת הקבוצה בהמשך ניהול ההליך" (עניין מרקיט, פס' 23).
30. בקשת ההסתלקות שלפניי אינה כוללת פיצוי כספי לחברי הקבוצה מחד גיסא, ואישורה לא ייצור מעשה בית-דין עבורם מאידך גיסא. כמו כן, בקשת ההסתלקות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

הוגשה בשלב מוקדם יחסית וההסכמות אליהן הגיעו הצדדים תאפשרנה לוודא כי, מעתה והלאה, ברשימת התפוצה של המשיבה ימנו אך ורק אלה שהסכימו לקבל הודעות פרסומיות. בנסיבות אלה מצאתי כי אין הצדקה לפעול להחלפת המבקש ובא-כוחו באחרים וניתן להסתפק בפרסום באמצעות פסק דין זה, אשר יפורסם בדרכים המקובלות.

להרחבה בעניין אי-פרסומן של בקשות הסתלקות בהתאם לשיקול דעת בית המשפט, ראו למשל: ת"צ (מחוזי מרכז) 24356-04-10 הר-עוז נ' כלל בריאות חברה לביטוח בע"מ (פורסם במאגרים, 22.12.2010).

אגרה

31. לבקשת המבקש ובהסכמת המשיבה, ולאור האמור בתקנה 7א(א) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 (להלן: "תקנות האגרות"), אני מורה כי המשיבה תשיב למבקש את חלקה הראשון של האגרה, כמפורט בסיפא לפסק הדין.
32. כעת אדון בבקשת הצדדים לפטור מחלקה השני של האגרה.
33. עניינה של האגרה בהליך תובענה ייצוגית שאינה נגד רשות הוסדר בתקנה 7א(א) לתקנות האגרות הקובעת כך:

"בתובענה ייצוגית שאינה נגד רשות לפי פרט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, תשולם אגרה לפי פרט 4א או 11א בתוספת, לפי העניין, בשני שיעורים, כמפורט להלן:

(1) עם הגשת הבקשה לאישור התובענה כייצוגית, ישלם המבקש את הסכום הנקוב בפרט 4ב או 11ב בתוספת, לפי העניין (להלן – חלקה הראשון של האגרה);

(2) ניתן פסק דין הדוחה את התובענה, ישלם המבקש את יתרת סכום האגרה (להלן – חלקה השני של האגרה);

(3) ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

(4) ניתן פסק דין המאשר הסדר הסתלקות לפי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות ישלם המבקש את חלקה השני של האגרה; על אף האמור רשאי בית המשפט –

(א) להורות כי המשיב ישלם את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד;

(ב) לפטור את המבקש מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו. אם כן, בכל הנוגע לחלקה השני של האגרה, תקנות האגרות מורות כי יש מקום לפטור מתשלום "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

34. אציין תחילה כי הפסיקה קובעת כי ככלל בית המשפט נעדר שיקול דעת בכל הנוגע לתשלום אגרה. ראו למשל בדברי כב' השופט י' עמית (כתוארו אז) ברע"א 3640/15 Bio-Engineering Project נ' מדינת ישראל - היועץ המשפטי לממשלה (פורסם במאגרים, 12.10.2015):

"... ענייני אגרה והשבת אגרה, הינם עניינים טכניים שהוסדרו על ידי מחוקק המשנה באופן ברור על מנת ליצור וודאות אצל הצדדים. המקרים בהם זכאי בעל דין להשבת אגרה הם בגדר רשימה סגורה, ולמעט מקרים שבהם צוין במפורש, עניינים אלו אינם נתונים לשיקול דעתו של בית המשפט".

35. אם כן, בכל הנוגע לחלקה השני של האגרה, תקנות האגרות מורות כי יש מקום לפטור את המבקש מתשלום אך ורק כאשר מתקיימים "טעמים מיוחדים שיירשמו".

36. אכן, כטענת הצדדים, ניתנו החלטות לפטור מחלקה השני של האגרה מהטעם שההליך נסתיים בשלב מוקדם יחסית. ראו למשל: ת"צ (מחוזי ת"א) 30712-11-19 רויטל סויסה נ' בלו משקאות ישראל בע"מ (פורסם במאגרים, 31.12.2019); ת"צ (מחוזי ת"א) 23807-04-22 אור נ' פרימיום – חברה לדברי מתיקה ולמסחר בע"מ (פורסם במאגרים, 29.5.2023).

מנגד, נקבע לא פעם כי עצם ההגעה להסדר פשרה בשלב מוקדם יחסית של ההליך לא מהווה "טעם מיוחד". ראו למשל: ת"צ (מחוזי ת"א) 53434-05-20 בוסקילא נ' הוצאת עיתון ישראל היום בע"מ (פורסם במאגרים, 13.4.2022); ת"צ (מחוזי ת"א) 4601-09-18 עו"ד אריק שלו נ' פלאפון תקשורת בע"מ (פורסם במאגרים,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

3.2.2021; ת"צ (מחוזי ת"א) 31331-03-20 דלה נ' שוק העיר (ט.ע.מ.ט) בע"מ (פורסם במאגרים, 18.5.2023).

בין הטעמים המיוחדים שהועלו בפסקי דין אלה ואחרים למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה הועלו הטעמים הבאים: קיומה של שאלה פרשנית שבאה לראשונה לפתחו של בית המשפט במסגרת ההליך; היות המשיבה גוף ציבורי שמצבו הכלכלי אינו איתן (ולכן חיוב בתשלום אגרה יפגע באופן עקיף בציבור) וטעמים דומים אשר המשותף להם הוא, כלשון התקנות, היותן "מיוחדות".

37. בעניין שלפניי סברתי כי אין מקום לקבל את הבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה, הואיל ולא הוצג טעם מיוחד המצדיק את קבלת הבקשה. אף אין מדובר בהליך חדש במיוחד, כאשר בקשת ההסתלקות הוגשה לאחר שהוגשו כתבי הטענות, התקיים דיון מקדמי בבקשת האישור ואף ניתנה החלטה בשתי בקשות מקדמיות שהגיש המבקש.

38. כעת נותר לדון בשאלה מי מהצדדים יישא בתשלום בגין חלקה השני של האגרה.

מהוראות תקנה 7א(א)(4) לתקנות האגרות שהובאו לעיל, עולה כי כאשר ניתן פסק דין המאשר בקשת הסתלקות לפי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, הכלל הוא כי המבקש נדרש להשלים את תשלום חלקה השני של האגרה. אכן, התקנה קובעת כי בית המשפט רשאי להורות כי המשיבה תשלם את חלקה השני של האגרה, אך המדובר בחריג ולא בכלל (לעניין האופן שבו יש לפרש את התקנה, השוו: ע"א 3634/20 מנורה מבטחים ביטוח בע"מ נ' קידישמן, פסקה 65 (פורסם במאגרים, 26.7.2022)).

המחוקק לא קבע באילו מקרים יש לחרוג מן הכלל ולהטיל על המשיבה לשלם את חלקה השני של האגרה. נראה כי במקרים בהם הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין זה במסגרת בקשת ההסתלקות, על בית המשפט לבחון את רכיבי ההסדר המוסכם (התועלת לקבוצה מחד, והגמול ושכר־הטרחה שאישר בית המשפט מאידך) ואת סיכוייה של בקשת האישור להתקבל אלמלא הוגשה בקשת ההסתלקות.

39. לא מצאתי כי נסיבות העניין שלפניי, כפי שתוארו לעיל בהחלטה זאת, לרבות סכומי שכר־הטרחה והגמול המוסכמים (הכוללים אף השבת הוצאות משפט שנפסקו לחובת המבקש) והפרמטרים הנוספים שהזכרתי לעיל, מצדיקים לסטות מן הכלל כי על המבקש לשלם את חלקה השני של האגרה.

עם זאת, הואיל ובמקרה שלפניי הצדדים הותירו את הדבר לשיקול דעתו של בית המשפט, אני קובע כי הצדדים יחויבו בתשלום חלקה השני של האגרה בחלקים שווים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק - מדיקל לייזר בע"מ

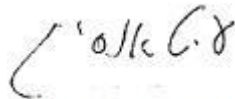
סוף דבר

אני מורה אפוא כלדקמן:

- א. בקשת המבקש להסתלק מן הבקשה לאישור תובענה ייצוגית מתקבלת. הבקשה לאישור כנגד המשיבה נמחקת והתובענה האישית של המבקש נגד המשיבה נדחית.
 - ב. ניתן בזה תוקף של פסק דין להתחייבותיה של המשיבה לפעול בהתאם לאמור בבקשת ההסתלקות. המשיבה תודיע עד יום 20.11.2025 כי ההודעה בנוסח המוסכם נשלחה לרשימת התפוצה שלה.
 - ג. המשיבה תישא בשכר-טרחת באי-כוח המבקש בסכום כולל של 8,024 ₪ (כולל מע"מ). בנוסף, המשיבה תישא בגמול למבקש בסך 1,700 ₪ ותשיב לו את הוצאותיו (לרבות בגין חלקה הראשון של האגרה) בסך כולל של 8,099 ₪, וזאת תוך 30 יום מהיום.
 - ד. הצדדים יחויבו בתשלום חלקה השני של האגרה בחלקים שווים ביניהם.
- המזכירות תמציא את פסק הדין לבאי-כוח הצדדים, למנהל מערכת בתי המשפט לצורך רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.**

תז"פ ביום 21.11.2025.

ניתן היום, בכ"ט תשרי תשפ"ו, ב21 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.

גרון טאוס'ג, שופט